

KRATKA DNEVNA ZGODBA

KAKO SE ŽENIMO

Na dan Sv. treh kraljev je bilo, torej v predpustnem času, ko se na kmetih ženijo in možijo vsevprek. Mudi se jim, zakaj bliža se post, ko je greh misliti na ženitovanjsko veselje.

Pri Škrbincu so že vse popoldne pričakovali snubača. Hiša je bila skrbno pometenja, velika javorjeva miza, pognjena z lepim pisanim prtom in pred paslicami je v redem kozarčku brlela dremava lúčica. Sveti duh se je v obliki belega golobčka vrtil na bellitki, ki je visela izpod stropa: po vsej hiši pa se je razprstil prijeten duh po brinju in smrečju.

Škrbinčeva hči Urška se je sukala po hiši kakor vrtalica, in dasravno je bilo vse v najlepšem redu, je način vedno še kaj, kar jí ni bilo všeč in iznova je začela prestavljati in urejevali. Vendar pa na obrazke branke Urške ni bilo zapazi ti one blažene sreče, ki v takih slučajih navdaja vse možitevnejne device.

Na večer je prišel ženin. Bil je pustega obraza in dolgih nog — Markcev Žiga, posetnik velike, a tudi precej zadolžene kmetije. Po obrazu soditi mu je bilo nekaj nad trideset let. Iz njegovega vedenja je bilo posneti, da je fant zelo bojec; ne vemo, ali mu je bilo to že prirojeno, ali pa je izvirala ta plahost samo iz strahu nad negotovim izidom snubitve. Iz zaspanih oči se je razodevala neka topot in brezbrinost, tako da si ga nenehode obozdi: — Ta se ženi, ker ga temu silijo dolgo, ženi se, ker se je ženil njegov oče in ker se ženijo tudi drugi ljudje.

Z Matevžem je prišel tudi stari gostobesedni Gregorač, ženitni posredovalec. Gregorač je bil na glasatu kot eden najboljših ženitnih mestjarjev in sam se je kaj rad pogbahal, da je že več kot trideset parov "skupaj spravil". Da je pri svoji mestjarji vlovlj marsikatoru kronico in popul marsikak kožarničko rujnega vinca, to se razume.

Oče Škrbinc se je potuhnil, kakor bi niti ne slutili, zakaj sta prišla. Posadil ju je za mizo in govoril o vremenu, pridelkih in živini.

Sele ko so izpili dva polica, ki ga je Urška prav pridno nosila na mizo, so se začela pogajanja.

— Oče Škrbinc, — je pridel Gregorač ter se popraskal za usenski — ne bom na dolgo govoril. Saj veste, po kaj sva prisija.

— Prav nič ne vem — res, da ne! — je lagal Škrbinc. — Ali bi morda rada kupila telico, ki jo imam na prodaj?

— Kaj se, danes imamo vse kaj drugega na vrsti. Ne zaradi telice, ampak, no — zaradi Urške sva prisija! — je reklo nekako zadrgi Gregorač. — No, oče, sedaj pa

UČBENIK ANGLEŠKEGA JEZIKA

Vsebuje:
SLOVNICO IN KRATEK SLOVAR

POSEBNO POGLAVJE O AMERIŠKI ANGLEŠČINI

Knjiga je delo prof. Mulačeka, ki je živel dolgo let v Ameriki.

295 strani.

Cena \$1.25

"GLAS NARODA"
216 WEST 18th STREET
NEW YORK CITY

Na dan Sv. treh kraljev je bilo, torej v predpustnem času, ko se na kmetih ženijo in možijo vsevprek. Mudi se jim, zakaj bliža se post, ko je greh misliti na ženitovanjsko veselje.

Pri Škrbincu so že vse popoldne pričakovali snubača. Hiša je bila skrbno pometenja, velika javorjeva miza, pognjena z lepim pisanim prtom in pred paslicami je v redem kozarčku brlela dremava lúčica. Sveti duh se je v obliki belega golobčka vrtil na bellitki, ki je visela izpod stropa: po vsej hiši pa se je razprstil prijeten duh po brinju in smrečju.

Škrbinčeva hči Urška se je sukala po hiši kakor vrtalica, in dasravno je bilo vse v najlepšem redu, je način vedno še kaj, kar jí ni bilo všeč in iznova je začela prestavljati in urejevali. Vendar pa na obrazke branke Urške ni bilo zapazi ti one blažene sreče, ki v takih slučajih navdaja vse možitevnejne device.

Na večer je prišel ženin. Bil je pustega obraza in dolgih nog — Markcev Žiga, posetnik velike, a tudi precej zadolžene kmetije. Po obrazu soditi mu je bilo nekaj nad trideset let. Iz njegovega vedenja je bilo posneti, da je fant zelo bojec; ne vemo, ali mu je bilo to že prirojeno, ali pa je izvirala ta plahost samo iz strahu nad negotovim izidom snubitve. Iz zaspanih oči se je razodevala neka topot in brezbrinost, tako da si ga nenehode obozdi: — Ta se ženi, ker ga temu silijo dolgo, ženi se, ker se je ženil njegov oče in ker se ženijo tudi drugi ljudje.

Z Matevžem je prišel tudi stari gostobesedni Gregorač, ženitni posredovalec. Gregorač je bil na glasatu kot eden najboljših ženitnih mestjarjev in sam se je kaj rad pogbahal, da je že več kot trideset parov "skupaj spravil". Da je pri svoji mestjarji vlovlj marsikatoru kronico in popul marsikak kožarničko rujnega vinca, to se razume.

Oče Škrbinc se je potuhnil, kakor bi niti ne slutili, zakaj sta prišla. Posadil ju je za mizo in govoril o vremenu, pridelkih in živini.

Sele ko so izpili dva polica, ki ga je Urška prav pridno nosila na mizo, so se začela pogajanja.

— Oče Škrbinc, — je pridel Gregorač ter se popraskal za usenski — ne bom na dolgo govoril. Saj veste, po kaj sva prisija.

— Prav nič ne vem — res, da ne! — je lagal Škrbinc. — Ali bi morda rada kupila telico, ki jo imam na prodaj?

— Kaj se, danes imamo vse kaj drugega na vrsti. Ne zaradi telice, ampak, no — zaradi Urške sva prisija! — je reklo nekako zadrgi Gregorač. — No, oče, sedaj pa

KAKO SE ŽENIMO

— Vém, vém, Janez ti je zmešal glavo. Zato tako govoris. Mlada si in ne pomislis, da se lepota ne kuha in ne peče. Kaj pa ima Janez drugega kakor tisto malo kajčico?

— Pa tisto brez dolga, mati! — Kar ima, je njegovo, kar ima Matevž, je pa veliko že drugih ljudi. Ko se je mati s hčerjo prekrala, so se možaki v hiši do dobrega pomnenil glede ženitve, nakar sta začela snubača odpravljati domov.

— Kdo sta odhajala, se pusti Matevž niti poslovil ni od Urške, a Urški je bilo to še kaj prav!

Ženin in meštar sta bila tako vesela, da nista stopila v hišo, prav nič zapazila postav, ki so svigline od oglasa Škrbinčeve hiše v temno noč.

— Posebno dobre volje je oti Gregorač. Noge so ga stec že slabno nosile, a tembolju mu je tekeli jezik.

— Matevž, čuješ, Matevž, — je klepetal med potom pijani Gregorač ter se začetal v Matevža, — pa reči, če moreš, da nisem dobro govoril zate! Samo meni se imam zahvaliti zanje, samo meni! Tristo medvedov, Matevž, kar vseh deset prstov si obilzni, čuješ, vseh deset pravim. Takega dekleta nisi vredel, da bi mu Urška ne "ostala", kar bi bilo za njega, uglednega kmeta, zelo neprijetno. Na kmetih dekle "tako" ostali — ej, ljubi moji, — to vam je sramota, prava sramota!

— Po dolgem premisleku reče torek: — Koliko bosta pa videla zahtevala date?

— No, no, — pravi Gregorač, — se bomo že zmenili, že! Videte, če ji ved daste, lažje bosta gospodarila. Jaz pravim, vi, ki ste premožni in boste svojo Urško tudi na kaj posadili. Jí prav lahko da ste pettisoč kron dote, tri vozove bale in — no, eno kravico ji tudi že lahko privoščite, ali ne?

— Naka, prijatelj! — je povzel odlečno Škrbince. — Urška ni sama, imam se druge za njo. Tudi tem bo treba štet. Da se pa ne bom predočil pričekali, naj bo takole: Na dan ženitve ji odstreljam stritisoč kron in dva voza bale. Tako! Povedal sem, sedaj pa kaže hočeta!

— Oče Škrbinc, — je jeli skoraj vpti že nekajko pijani Gregorač, — tako naj bo, kakor sem rek: pettisoč kron, tri vozove bale in eno kravico iz hleba!

— Niti vinarja več! Ce hočeta več, pojda se ženit drugam! — Je li to vaša zadnja beseda, Škrbinec?

— Zadnja!

Gregorač je pogledal Matevža, ces: — Dovolj bo zate! — potem pa je začel glasno klicati: — Urška, ali slišiš, Urška!

Urška je na glasni krik vsi zarjala prihitek iz kuhinje v hišo.

— No, no, Urška, — je kričal Gregorač, — smo se že zmenili. Očetu je prav. Matevž je prav in tebi bo tudi. Tristo medvedov, Urška, lahko si ponosna na takega ženina, kakršen je Matevž. Vsaka bi ga bila rada vzela, pa kaj, ko hoče le tebe! No da, saj pravim, namenjena si mu, pa je! Zdaj pa trčimo, pa plijmo na dobro sreco!

— A tako, — pravi Urška in se glasno zasmehje. — Pa kar brez meštev sti naredil! To pa ne pojde. Slišite, Gregorač, ta kupčina ne bo držala! In vnovič se zasmehje Urška ter požuga Gregoraču.

— To se razume, Urška, — se hitro začne meštar opravljevati, — da bomo vse tako ukrenili, kakor ti hočeš. Brez tvoje vednosti in volje se jaz še menim ne. Jaz bi te bil že prej poklical, pa sem si mislil: Urška je poštano dekle, vedno je ubogala svojega očeta in tudi sedaj ga bo! Vidiš, Urška, tako-le sem si mislil, pa prav nič drugače! O, Urška, za tvojim hrbitom se pa ne sme sklepati nič, prav nič, jaz sem za to, da ne! Zdaj mislim, da se razumemo, pa plijmo!

Urška je hotela še nekaj ugorjanj, a na ostri otovet pogled je umolknila in z drugimi vred prijela kozarec. Ali komaj je omnila ustnice v vino, je takol, ne da bi pogledala ženina, lignila v kuhinjo k materi.

— Mati, — je rekla, vstopljavi v kuhinjo, — to vam je drvar ta Matevž. Da bi njega vzel — oh! raje grem se danes na cesto kamenc rezljat!

— Ali, dekle, — je začela mati z resnim glasom, — meni se Matevž ne zdi tako napaden.

— Mehačev Janez je za sedem-najst Matevžev!

življenje jemal, tega pač ni nikoli mislil, in ko bi za Urško ne šlo, bi se mu Matevž še začel smiliti. Tako pa je ostal trd in iznova je zagrmel:

— Kaj mi mar ti in tvoje življenje! All oblubitiblji moraš, da se ne predržeš nikoli več prestopiti praga Škrbinčeve hiše!

— Obljubim, Janez, obljubim! Ni-koli več!

— Mož beseda?

— Prisežem, če hočeš!

— Dobro, le glej! A sedaj pojdi!

Matevž je vstal in tekel domov. Fantje so pa iznova buhnili v glasen krohot.

— Škoda, da tudi Gregorača nismo malo pridržali, — pravi eden izmed fantov.

— Čom neki? — pravi drugi.

— Saj se je že tako prestral, da ostanem najmanj tened dni v postelji.

In zopet je sledil bučen smeh.

Fantje so se vrnili v vas, kjer so za prvim skedenjem odložili svetje orozje.

— Sedaj pa še mi enkrat oglašimo! — pravi Mehačev Janez. — alio, eno, dve...

— Juhu-hu-huhu-u-u! — so zavirkali vsi vprek, potem pa zapeli tisto priljubljeno:

— Fantje na vas gredo, življožajo in pojo,

jaz pa piščalko 'mam, življož' ne znam!"

Zvoki lepe narodne pesmi so plavali po vasi in priplavali tudi na uho čuječe Urške, ki je takoj uginala, da jo reče njen Janez "na-prej" in "čez"....

— — — — —

Drugo jutro je zvedel za ta nočni dogodek tudi oče Škrbince, ki ni vredel, ali bi se smejal ali jezik.

— Tretiji: Če bi se bil odtrgal, bi ne bil mogel ogrižti soseda, ker so mu pri zadnjem epidemiji slinavke izplačili vsi zobje. Treteti: Vsej občini je dobro znano, da nikoli nisem imel psa.

Obtožence je sedel, sodnik pa je vstal in takoj proglašil kazen, ker se so priče potrdile ravno nasproti.

Taraskonec se se danes čudi oobsodi, mislec, da se je sijajno zagovarjal.

PODROBNOSTI POGODEBE MED ITALIJO IN RUSIJO

Na zadnjem sestanku sovjetskega komisarja za zunanje zadeve Litvinova in italijanskega zunanjega ministra Grandija v Milanu so bili določeni pravci za gospod.-politično sodelovanje. Osnova tega sodelovanja tvori italijansko-sovjetska trgovinska pogodba, ki omogoča Italiji dobavo širovin, sovjetski Rusiji pa daje ugodbnosti in dolgoročne kreditne pri nabavi italijanskih industrijskih proizvodov. Sovjetsko-italijanska pogodba obsega sedem poglavij in troje seznamov blaga. Prvo poglavje točno določa kvaliteto italijanskega izvoznega blaga in obenem določa višino kreditov (200 milijonov lir) za dobo do 1. julija 1931. Sovjetsko trgovinsko zastopstvo v Italiji s sedežem v Genovi je prosto izbiro dobaviteljev. Drugo poglavje obsega obveznosti Italije do sovjetske Rusije glede tehnične podpore pri organizaciji industrije ter garancije italijanske vlade, iti sovjetski vladi kar najbolj na roko. Z dovoljevanjem dolgih plačilnih rokov z državno garantijo italijanskega izvoznega blaga in njegove razdelitev po vrednosti. Tako bo na pr. sovjetska Rusija v prvem letu načrta v Italiji za 50 milijonov lir parnikov in potrebnih Lavoro.

Pri izvedbi te pogodbe sedelujejo vse večji italijanski demarci zavodi pod vodstvom "Banco Nazionale del Lavoro".

ČUDOVIT PROCES

Na Južnem Francoskem se je pred enim tamošnjim sodiščem odigrala zelo zanimiva sodna razprava, ki pokazuje v jarki luči živo domišljajo rojakov znanihitega Provensalca Tartarina iz Tarascone. Pred sodiščem se je moral zagovarjati mož, ki je na svojega soseda načuval psa. Obtoženec se branil takole: — Dolžite me, da sem načuval na svecjega soseda psa z namenom, da bi ga ogrizel, kar se je baje tudi zgodilo. Vendar je to, kar mi očita obtoženec, polnoma nemogoče. Prvič: Pes je sploh v se ni mogel vrci na soseda.

Zaradi tebe.

ROMAN IZ ŽIVLJENJA.
Za Glas Naroda priredil G. P.

15

(Nadaljvanje.)

Bil je izkušen mož ter je moral vedeti, kaj naj se takoj zgodi.
— Sodišče je treba obvestiti! Moj Bog, — mati, mati!

Regina je prijela groznicia in odhitela je po dolgih, samotnih hodnikih. Povsed je navila luč, ker se bala, da bo kje zagledala morilca.

— Oče, oče, prebudi se! Strašna nesreča se je pripetila! — je vzkliknil ter pričela tolči po vratih, da prebudi nekoliko gluhega očeta iz trdnega spanja.

— Prihajam, Regina! Kaj je z Viljemom? Tako vesel je bil tekom vožnje! Jaz sam sem prišel ponj in dal sem ustaviti voz pri terasi, kjer te hotel presenetiti kot tat ponoči. Takoj bom oblečen. Ali je Viljem zbolel? V Berlinu se je mogoče preobjedel. Poznam mladost, ki nima nikake mere!

Dočim je starec mrmral predse, je stala Regina pred vrti. Ni si upala sama nazaj.

— No, draga hčerka, kaj pa te je tako prestrošilo? Ali naj grem po zdravnika? Kako pa izgledaš? Ni dobro, da se tako razburjaš Varovati se moraš, Regina. Viljem mi je to prav posebno priporočil!

— Viljem je mrtve!

— Kaj? Kaj praviš? Tako vesel je bil ter mi pripovedoval veselje storitev! Otrok, to ne more biti res. Le omotica je!

Poteagnil je Regina seboj, ki ga je pripravljala na bodoči trenutek.

— Ustreljen, praviš? — Tukaj vendar ni nobenega morilca. Lovski tatovi se ne splazijo prav do gradu ter se ne more nikogar ustreliti povsem mirne krv! Na lovcu se lahko pripelj kaj takega, a v njegovih sobi — ustreljen, praviš? Na zadnjem koncu glave ima rano, naravnost skoz' čopico? To je grozno! Kaj vse se dogaja danes!

Medtem sta stala pred umrjenim, ki je še vedno štel s svojimi steklenimi očmi.

— Te oči! Tako je, kot da isčejo morilca!

— Pusti ga ležati, Regina! — je rekel Krausneck, a tudi njemu so se tresle roke.

Položil pa mu je roko na sence, da vidi, če je utripa še žila.

— Pustiti ga tukaj?

— Da, dokler ne pride komisija ter ne ugotovi dejanskega položaja! To je grozno! Še pred par urami je bil tako vesel. V zadnjem času je bil sploh zelo vesel, posebno odkar je vedel, da bo vajin zakon blagoščivljen. In zdaj...

Stari gospod je ves presejenec obstal. Kako je mogel reči kaj takega ter cpomniti svojo hčerko na to, da je bila noseča!

— Strašno, — je nadaljeval. — Nastopiti pa moramo. Prebuditi moramo služinčad! Eden mora takoj obvestiti sodišče! Kdaj se je zgodilo to? — Nekdo ob polenajstih! Da, takrat sva se pripeljal semkaj. Par minut pozneje... Tega ni mogočer azumeto! — Ne morem pojmiti tefa...

Krausneck se je prijel za lase ter omahnil na sto poleg mrlja. Ihtel je kot otrok...

— Odnesiva ga na posteljo, oče!

Krausneck se je vzvratnil.

— Ne, ne, — je vzklknila. — Nikdo se ga ne sme dotakniti! Najprej ga mora videti sodnik! Nikdo ne sme oditi ven na teraso. Sam bom postavil stražo! Sledov morilca se ne sme izbrisati! Ko je skočil z voza, ni mogel priti dasti hitro k Tebi, otrok moj! — Če jí gre dobro, — je rekel, predno je izginil. Zdaj pa je mrtve! Nobene besede in nobenega pogleda nima na naju, in jaz sem ga takoj ljubil!

Regina ni slišala ničesar.

Zrla je nepremično, in nato so padli njeni pogledi na vrata sobe in na teraso.

Ditrik je odšel tudi tja!

Sodišče!

Ce bo padel sum nanj, ga ne bo nikdar več videla. Kot mrzel led ji je šel skozi ude, in nasloniti se je morala na železno ograjo, kajti čuti so jo hoteli zopet zapustiti.

Ce bi izgubila razum, ko je morala delati ter ji njen stari oče mogel tako malo pomagati!

— Sibila! — je vzklknila. — Mati, Regina je sama in njen mož je mrtve!

— Ona bo čula jutri zjutraj dosti zgodaj! — je pripomnil Krausneck.

— Ne, ona mora takoj izvedeti. Nikdar bi mi ne odpustila, če bi ji ne povedala.

— Obvesti oblast, oče! Takoj ti bom poslala služabnika ter poiskala mater.

— Le Anton naj pride, — je določil Krausneck. — On je izkušen ter pameten! V veliko pomoč nama bo! Vzemi ga takoj seboj k stari domi. On zna bolje ravnatih žnoj!

Regina je zbudila starega Antona, ki bi moral prinesi stari dami žalostno sporocilo!

— Nas milostni gospod! — Tega ne bo preživel!

To je bilo vse, kar je mogel reči stari služabnik. Nato pa je sledil Regina k Sibili z omahujocih koraki.

Najprej je izvedela iz spanja prebujena mati, da je njen sin težko zbolel.

— All so poslali po zdravniku? — je vprašala Sibila.

— Napregli so. Hiteti moraš. Muči se!

— Ali je nevarnost tako velika? Bolje je, če greš takoj!

— Kako pa je tako naglo prislo? Vrnili se je zelo vesel, kot mi je sporočil Krausneck. Ali ve tvoj oče?

— On je pri Viljemu.

— Moj Bog, vsega tega ne razumem! Daj mi roko, otrok. Ti si tako mirna, potem ne morebiti niti hudega!

Vsa trosota se je obesila na roko Regini, ki je postajala vedno bolj mirna, čim več trpljenja je stopalo pred njo.

Najbolj strasne ure je imela že za seboj, a vendar je čutila, kako ne-mirno ji utripije srce, kô se je po dolgem hodniku bližala strašnemu prizoru.

Polagoma je pripravila ubogo mater na to, da ji je bil odvzet edini sin do roke morilca!

— On je stal pri tvojem oknu ter prisluškoval. Tako strašno te je ljubil, otrok moj! Na svojo staro mater je v zadnjem času popolnoma pozabil.... Nato je šel k stekelnim vratom ter jih odpril...

— Stopil je notri...

— Nadalje, Regina!

— Ko je stal na pragu, je padel strel!

— Strel, praviš? — je zakričala Sibila. — Ti vendar noče reči, da je bil Viljem ustreljen? — Nemogoče! — Bila je nesreča, orožje se je samo sprščilo!

— Kje pa leži? Hočem ga videti! Ali še živi?

— Ne, mama, našla sem ga ustreljenega na pragu sobe!

— Ustreljenega! — Sibila se je oprijela mlade ženske, in stari služabnik je podrl omahujčo.

— Padel je od morilne roke! — Je rekla Regina pritajeno ter odprla vrata sobe, kjer je Krausneck pričakoval.

— Moj otrok! — Umorjen! Moj Bog, moj Bog, kako si mogel dovoliti kaj takega?

— Umor na Velikem Ellernu!

Medtem pa je pogledala mrtveca ter pahnila nazaj roke, ki so jo držale. Njena postava se je vzvrnila in brez pomoči je odšla skozi sobo, kjer je omahnila poleg trupla.

Dolgo je klečala tam, ne da bi potočila solze, nato je pa zaprla Viljemu o oči.

(Dalje prihodnjič.)

ANGLEŠKA LJUBEZEN DO

TRADICIJE

Anglija je zemlja tradicije in po-božnega čuvanja starih navad, ki so danes kot take že naravnost smese, a ne glejamo na njihov rabeljski moč v klado, ki jo je uporabljal pri izvrševanju smrtnih odsodob. Krvnik je namreč doslužil svoj čas in gre v pokoj. Kakor zna-jo, na svetu silna množica ljudi, ki misljijo, da jim bo rabljivo orodje prineslo srečo in jim na-gradilo njihovo nesposobnost. Do-tično založništvo pise krvniku, da se za njegovo orodje zanima mnogo interesentov, ki bi draga pla-tali meč in klado. Monakovsko založništvo živi menda še v srednjem veku, ker si predstavlja, da na Češkem usmrtilo še na oni prasta-re način, ko je obsojenec naslonil glavo na klado in krvnik mu je od-dobil z ostrim mečem. Ta način je pač v veljavni se na Nemškem v nekaterih zveznih državah. Meča in klade na Češkem že davno več ne uporabljajo pri smrtnih kaznih.

Campisa, kadar bi jih obšla mor-ska slabost in bi se morali nasloniti preko krova. Tudi tako smešna in nerodna dolžnost pa je Angležem, nekaj se vsega in si je ne dade vze-ti, dasi je več ne izvajajo.

MODERNI NAMIZNI GLOBUS

vam koristi pri čitanju časopisov in knjig, poda vam bolj živahno in enotno sliko dežel, o katerih slišite, pomaga o-trokom pri učenju, razvija njihovo zna-nje o svetu, na ka-terem živimo, po-veča zanimanje za zrakoplovne polete, potovanja in ekspe-dicije.

KRASNO BARVAN TRPEŽNO IZDEL-E-LAN MODERN VZOREC

Prednosti globusa

KRASEN PREDMET, KI JE KULTURNE VREDNOSTI ZA VSAK DOM

Moderni namizni globus je vreden vsa kega doma in vsake pisarne. Vaši prija-teli ga bodo občudovali, vi in članji vaše družine se boste dosti naučili iz njega.

Cena s poštnino vred \$2.50

ONI, KI IMAJO PLAČANO NAROČNINO za GLAS NARODA \$1.75 OZIROMA SE NA GLAS NARODA NAROČE, GA DOBE ZA

GLAS NARODA

NEKAJ ZA VRAŽEVERNE

LUDI

Kdor si je podrobno pogledal ko-ledar za leto 1931., je lahko opazil, da padejo letos trije petki na tri-najsti dan in meseca. Že petek sam velja pri babiljeverne za nesrečen dan, takisto je triajstvo dan v mesecu baje polet nesreče, kaj naj se pritekujemo od petka, ki pada na 13. dan in mesecu. Tako nesrečni dnevi bodo v februarju, marcu in novembru. Pametni ljudje se teh dni ne boje, pač pa se bodo vrat-že osebice obojega spola čuvale, da se jim na te dni kaj ne prime-ri. Tako se bodo bale in čuvale, da se jim bo morda ravno zato pri-petilo kaj neprijetnega in bo s tem njih bedasta vera potrjena.

PAIN-EXPELLER

VAŠIH LASTNIH LUDI PRAVIJO

da ni nobenega linimenta, ki di-deloval tako hitro in zadovoljivo kot PAIN-EXPELLER. Rabijo ga za vse vrste bolov, v prasi, slahbole, bolobe v hrbtni, oku-rene milice, trde sklepne, izpaljene, izpluhene, revmatične bol-lice, nevralgijo itd. Tolteča odprtina, katero dobre, je aspre-cenljiva.

Le prepričajte se, da dobite pristoj, ANCHOR trgovska znamka, ne omotu je vase jami-cino. Vredna in zanimiva knji-zina je vseh vrednosti, ki jo prina-čuje PAIN-EXPELLER.

V vsih lekarinah.

35 in 70 centov.

ali direktno.

The Laboratories of F. Ad. RICHARD & CO. BERRY AND SOUTH FIFTH ST. BROOKLYN, N. Y.

KILLS PAIN

kaže v pravem razmerju vodovje in su-ho zemjo, na njem so vsé izpremembe,

ki so posledica zadnjih razkritij. Ta globus bo odgovoril na vsako zemljepis-

no vprašanje, bodisi odraslim, bodisi u-čeči se mladini. S tem globusom vam

je pri rokah svet vzgoje in zabave.

— Vprašajte se, da dobite

VULCANIA.

10. marca — 15. aprila — 19. maja

SATURNIA.

21. februarja — 28. marca — 2. maja

COSULICH LINE

17 Battery Place, New York

Kretanje Parnikov — Shipping News —

14. januarja:

Augustus, Napoli, Genova

Leviathan, Cherbourg

15. januarja:

Stuttgart, Cherbourg, Bremen

16. januarja:

Paris, Havre

St. Louis, Cherbourg, Hamburg

Aquitania, Cherbourg

17. januarja:

President Harding, Cherbourg, Ham-